

Rosen (frit efter Mignonne, allons voir si la rose)

En ældre mand og en ung kvinde står sammen i rosenhaven, den ældre mand er vil gerne indynde sig hos den unge kvinde, og er lidt påtrængende omend på en tilbageholdende måde

Den ældre mand:

'Kæreste, kom, lad os se om rosen
Som denne morgen foldede
Sin karminrøde kjole ud i solen
Har mistet, her til aften,
Folderne på den røde kjole
Og sin glød, mage til din egen.

Ak! Se hvordan på kort tid,
Kæreste, fra højeste sted
Træt, træt, dens skønhed falder
Grusomme Moder Natur har svigtet
Når sådan en blomst kun holder
Fra daggry til solnedgang!'

Den yngre kvinde føler sig beklemt af den ældre mands tilnærmelser og går over på den anden side af rosenbedet

Den ældre mand fortsætter:

'Så hvis du bare vil tro mig, min kære,
Mens din unge alder blomstrer
I sin grønneste friskhed,
Grib, grib din ungdom:
Da alder vil plette din skønhed
Som den har falmet denne blomst.'

Den yngre kvinde føler sig nu ubehagelig til mode og forlader haven og den ældre mand.